

Thaiföldi cseregyakorlat – Homoki Orsolya

A vizsgaidőszak végén, csütörtök délután indult a gépünk Budapestről. A 16 órás út gyorsan elrepült, ottani idő szerint délután kettőkor szállt le a gépünk Bangkokban. Mivel a repülőn mindig hideg van, így mind a négyen, Gréta, Vero, Jason és én is hosszú nadrágban voltunk, ami a gépen ideális volt, viszont a Bangkokban tomboló hőségben rögtön megbántuk. Mivel tudtuk, hogy mindössze másfél napunk van felfedezni a várost, mielőtt vasárnap tovább indulunk a gyakorlati helyünkre Hat yai-ba, a jet lag-gel mit sem törődve vetettük be magunkat Bangkok örökké nyüzsgő forgatagába. Kell egy kis idő, hogy az ember megszokja

az árusok állandó kiabálását, a furcsa szagokat, amely egyes helyeken terjed és megtanulja gyorsan lerázni a fuvart kínáló tuk-tuk sofőröket. Bangkok egy teljesen más világ, minden második sarkon áll egy gyönyörű, bár egy kicsit túldíszített szent hely vagy kormányzati épület, nem is beszélve a királyt

ábrázoló rengeteg emlékműről. Ezt az alig két napot igyekeztünk minél jobban kihasználni, megnéztük a Grande Palace-t, és a két leghíresebb templomot, a Wat Arunt és a Wat Pho-t is. Rengeteget sétáltunk, hogy minél több mindent lássunk, de persze nem hagyhattuk ki és kipróbáltuk a méltón híres tuk-tuk-okat is. Esténként pedig a turistáktól hemzseggő híres bevásárló utcán, a Khao San Road-on belekóstoltunk az éjszakai életbe is.

Vasárnap délelőtt a rengeteg csomagunkkal mind a négyen bepaszírozódtunk egy taxiba, és Hat yai felé vettük az irányt. Hat yai egy nyüzsgő nagyváros, a maláj határtól nem messze, viszont nem tartozik a turisták kedvelt célállomásai közé. Nan és Pajaree, az egyetem két kapcsolattartója kijött elénk a reptérre az egyetem kisbuszával. Az egyetemi campus egy külön kisváros lehetne, az egyetem épületei, a kollégiumok, a kórházi komplexum, sportpályák, boltok, éttermek, egyszóval minden megtalálható a campus területén belül. A szállásunk is a campuson belül, a kórháztól 2 percre volt. Grétával és Veróval egy négyfős apartmanon osztoztunk. A kórház több nagy épületből áll, melyek

összeköttetésben vannak egymással és az osztályokon kívül egy hatalmas étkező is tartozik hozzá. Azt vettem észre, hogy az apró mindennapi kiadásokon próbálnak meg spórolni, viszont a legmodernebb berendezésekkel szerelik fel a kórházat. Két hetet töltöttem a szívsebészen és 2 hetet általános sebészen. A szívsebészeti osztályon rengeteg szívfejlődési rendellenességet is műtenek, amit Magyarországon egyedül Budapesten végeznek. Rendkívül összeszokott, nagyon rutinos csapat végzi a beavatkozásokat. Rögtön az első nap lehetőségem adódott bemosakodni és segédkezni egy sürgősségi műtétnél, ami megalapozta az ott töltött két hetet. Az általános sebészet Line B osztályán, ahol az utolsó két hetet töltöttem, mell-daganatok, pajzsmirigy-daganatok eltávolítására és laparoszko-pos műtétekre specializálódott. Mindkét osztályon mind a professzorok, mind a rezidensek, nem beszélve az aktuálisan ott gyakorlatozó orvostanhallgatók nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Nem csak a kórházban segítettek nekünk eligazodni, hanem rengeteg ötlettel elláttak minket, hogy hol és mit együnk vagy hova érdemes elutazni a hétvégén. A professzorok nem csak a saját hallgatóikat, de minket is szívesen tanítottak. Bár a thaiok többsége elég erős akcentussal beszél és az elején nagyon kellett figyelnem, hogy megértssem őket, pár nap alatt rááll az ember füle. Ami számomra meglepő volt, hogy nem ugyanazokat a sterilitási szabályokat alkalmazzák a kórházban, amit Európában megszoktunk, ennek ellenére ugyanolyan a sebgyógyulási zavar aránya, mint hazánkban. Valamint nagyon sokan tartózkodnak egyszerre a műtőkben, volt egy nagy műtét, amin bent voltam és a hallgatókkal együtt 26-an voltunk.

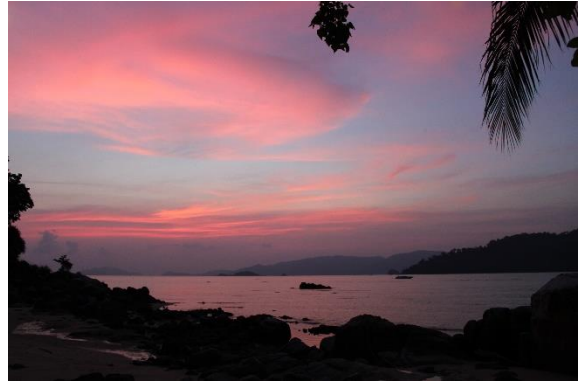
Hétvégente az országban utazgattunk, a thai kapcsolattartók segítségével sikerült a legtöbbet kihozni minden napból. A kórházban összebarátkoztunk egy cseh lánnyal, és egy spanyol sráccal, akik szintén cseregyakorlaton voltak. Így hatosban jártuk be az országot. Az első hétvégén egy Koh Lipe nevű aprócska szigetre mentünk, ami gyalog is könnyen bejárható. Július, esős évszak lévén nem a turisták kedvence, és a sziget még nem annyira ismert, így rajtunk kívül alig pár turista mászkált a szigeten. Viszont a part és a víz gyönyörű, és itt láttam életem legszebb

naplementéjét hideg mojitot iszogatva. A második hétvégén egy nagyobb utazásnak vágottunk

neki, mivel tudtuk, hogy hosszú hétvége lesz, és nem kell bemenni gyakorlatra. Így a rendelkezésünk álló öt nap alatt eljutottunk Krabi-ra, a Phi Phi szigetekre és Phuket-re is. Mindegyik gyönyörű, de más-más okból. Krabi egy sziklás félsziget, gyönyörű parttal, Phi Phi Island egy nyüzsgő, bulizós sziget csodás strandokkal, Phuket és a környező szigetek egyszerűen csodálatosak. Phuketig nagyon szerencsések voltunk az időjárással, mert csak néha esett és csak rövid ideig. A Phuket-en töltött két nap alatt viszont megtapasztaltuk milyen az igazi tájfun. A harmadik hétvégén egy napot töltöttünk a közeli Songkla-ban, ahol a tavat, több templomot, egy hatalmas fekvő Buddhát is megnéztünk, majd a tengerparton legalább egy kiló érdekesebbnél érdekesebb kagylót szedtünk össze. Valamint a rettentő bűdös Durian nevezetű gyümölcsöt is megkóstoltuk, aminek nem csak a szaga, az íze is nagyon erős és jellegzetes.

Nagyon gyorsan eltelt a négy hét és hirtelen azon kaptuk magunkat, hogy csomagolunk, szuveníreket vásárolunk és mindenkitől elköszönünk. Gréta, Jason és én hagytuk el elsőként Hat yai-t, mivel a hazautazás előtt még két napot szerettünk volna eltölteni Chiang Mai-ban. Itt ellátogattunk egy elefántrezervátumba, ahol túráztunk az elefántokkal, megetettük őket és megfürdettük őket, amit kifejezetten élveztek. Itt ettem a kedvenc ételemet az egész út alatt, ez egyfajta pirított tészta volt sertéshússal. Bangkokba visszatérve még volt időnk a város előkelő, modern részében is körbe nézni. Majd a túlsúlyos bőröndökkel, rengeteg emléktárggyal, remek élményekkel, örökre szóló barátságokkal felszerelve indultunk haza. Hihetetlen gyorsan eltelt az a kicsit több mint 4 hét, amit Thaiföldön töltöttünk és szívünk szerint mindannyian maradtunk volna még. A kultúra, a gasztronómia, a csodás tájak és a thai emberek vendégszeretete annyira lenyűgöző, hogy az ember nem akarja elhagyni az országot. Thaiföld egy csodálatos ország, ahova egyszer az életben el kell utazni, és ez a gyakorlat remek lehetőség nem csak a szakmai fejlődésre, de egy új kultúra, új ország megismerésére.

